

Bruxelles, den 12. november 2019
(OR. en)

13997/19

**Interinstitutionel sag:
2019/0239(NLE)**

**FISC 432
ECOFIN 984**

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	11. november 2019
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2019) 547 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE om ændring af beslutning 2007/884/EF om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 169 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

Hermed følger til delegationerne dokument - COM(2019) 547 final.

Bilag: COM(2019) 547 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.11.2019
COM(2019) 547 final

2019/0239 (NLE)

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om ændring af beslutning 2007/884/EF om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 169 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

BEGRUNDELSE

I henhold til artikel 395, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ("momsdirektivet"¹) kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at anvende særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i nævnte direktiv, for at forenkle afgiftsopkrævningen eller for at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse.

Ved brev registreret i Kommissionen den 2. april 2019 anmodede Det Forenede Kongerige om bemyndigelse til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger de generelle principper om fradragsret for indgående moms i forbindelse med leje eller leasing af biler, der ikke udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Sammen med anmodningen om forlængelse indgav Det Forenede Kongerige en rapport, der indeholder en fornyet vurdering af den procentvise begrænsning af retten til at fradrage moms for leje eller leasing af biler, der ikke udelukkende anvendes erhvervsmæssigt.

I overensstemmelse med momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 29. april 2019 de øvrige medlemsstater om Det Forenede Kongeriges anmodning. Ved brev af 2. maj 2019 underrettede Kommissionen Det Forenede Kongerige om, at den rådede over alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Ifølge artikel 168 og 169 i momsdirektivet har en afgiftspligtig person ret til at fradrage momsen på erhvervelser, der foretages i forbindelse med vedkommendes afgiftspligtige transaktioner. Samtidig fastsætter artikel 26, stk. 1, litra a), i momsdirektivet, at anvendelsen af en vare, der indgår i en virksomheds aktiver, for så vidt angår privat brug skal sidestilles med levering af ydelser mod vederlag, såfremt denne vare har givet ret til fuldt eller delvist fradrag af momsen. Systemet sikrer således, at endeligt forbrug beskattes, når der er foretaget fradrag for den tilsvarende indgående moms.

Det er nogle gange vanskeligt og besværligt for de afgiftspligtige personer at opdele den erhvervsmæssige og private brug af motorkøretøjer og registre denne, mens det for momsmyndighederne er vanskeligt at kontrollere den faktiske opdeling af brugen. Det er tilfældet, selv om Det Forenede Kongerige ville gøre brug af den mulighed, der er fastsat i artikel 168a, stk. 2, i momsdirektivet til at begrænse fradraget for udgifter i forbindelse med firmabiler til at omfatte den del, som den afgiftspligtige person faktisk anvender til erhvervsmæssige formål. Som følge af antallet af køretøjer, der bruges til begge formål, kunne momsunddragelse desuden blive et betydeligt problem.

For at forenkle momsopkrævningen og bekæmpe momsunddragelse har Det Forenede Kongerige siden 1995² og senest i 2016³ fået bemyndigelse til indtil den 31. december 2019 at

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

² Rådets beslutning 95/252/EF af 29. juni 1995 om at give Det Forenede Kongerige tilladelse til at indføre en foranstaltning, der fraviger bestemmelserne i artikel 6 og 17 i sjette momsdirektiv (77/388/EØF) om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT L 159 af 11.7.1995, s. 19).

³ Rådets beslutning 2007/884/EF af 20. december 2007 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 169 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 346 af 29.12.2007, s. 21), blev forlænget indtil den 31. december 2013 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/37/EU af 18. januar 2011 (EUT L 19 af 22.1.2011, s. 11), indtil den 31. december 2016 ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2013/681/EU af 15. november 2013 (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 41) og indtil den 31. december 2019

begrænse en lejers eller leasingtagers ret til fradrag for indgående afgift på udgifter til leje eller leasing af en bil, der ikke udelukkende anvendes erhvervsmæssigt, til 50 %. For at undgå dobbelt påligning bemyndiges Det Forenede Kongerige ligeledes til ikke at sidestille anvendelse til privat brug af en bil, som en afgiftspligtig person har lejet eller leaset til erhvervsmæssigt formål, med en ydelse mod vederlag.

Fravigelsen fritager lejeren eller leasingtageren for at føre et detaljeret kørselsregnskab over privatkørsel foretaget med disse biler og for at svare afgift på den private brug. Den mulighed, der er omhandlet i momsdirektivets artikel 168a, stk. 2, omfatter ikke et delvist fradrag med en fast procentdel og gælder kun for indgående moms på biler, der indgår i den afgiftspligtige persons erhvervsaktiver. En fravigelse er derfor en hensigtsmæssig foranstaltning til at opnå den ønskede forenkling.

I overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i Rådets beslutning 2007/884/EF⁴, som ændret, har Det Forenede Kongerige forelagt en rapport om anvendelsen af beslutningen, der indeholder en fornyet vurdering af anvendelsen af den procentvise begrænsning af retten til at fradrage moms for leje eller leasing af biler, der ikke udelukkende anvendes erhvervsmæssigt.

Fravigelser indrømmes normalt for en begrænset periode, så det kan vurderes, om den særlige foranstaltning er hensigtsmæssig og effektiv. Det fremgår af rapporten fra Det Forenede Kongerige, at fordelingen på 50 % mellem erhvervsmæssig og privat brug (eller enhver anden brug til ikkeerhvervsmæssige formål som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/112/EF) fortsat afspejler den måde, hvorpå afgiftspligtige personer i Det Forenede Kongerige generelt bruger leasede og lejede biler erhvervsmæssigt og privat. Det er derfor hensigtsmæssigt at forlænge fravigelsesforanstaltningen.

Det Forenede Kongerige har anmodet om bemyndigelse til at fortsætte anvendelsen af fravigelsen indtil udløbet af den gennemførelsesperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen. Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelsen om, at landet agter at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU ophører traktaterne med at finde anvendelse på den udtrædende stat på datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter meddelelsen, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med den pågældende medlemsstat med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist. Fristen er blevet forlænget tre gange, senest ved Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/1810⁵, hvorved fristen blev forlænget til den 31. januar 2020.

Den 11. januar 2019 gav Rådet ved afgørelse (EU) 2019/274⁶ bemyndigelse til undertegnelse af den udtrædelsesaftale, der blev opnået enighed om på forhandlerniveau den 14. november 2018. Unionen har bekræftet, at den er rede til hurtigt at undertegne og indgå udtrædelsesaftalen, hvis Det Forenede Kongeriges parlament godkender denne. I

ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2265 af 6. december 2016 (EUT L 342 af 16.12.2016, s. 28).

⁴ Rådets beslutning 2007/884/EF af 20. december 2007 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 169 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 346 af 29.12.2007, s. 21).

⁵ Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/1810 truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige af 29. oktober 2019 om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU (EUT L 278 I af 30.10.2019, s. 1).

⁶ Rådets afgørelse (EU) 2019/274 af 11. januar 2019 om undertegnelse på Den Europæiske Unions og Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT L 047 I af 19.2.2019, s. 1).

udtrædelsesaftalens⁷ fjerde del er der fastsat en overgangsperiode, der begynder på datoen for aftalens ikrafttræden, og i hvilken EU-retten fortsat finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige som fastsat heri.

Under alle omstændigheder finder denne afgørelse kun anvendelse, så længe EU-retten finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige.

I betragtning af den usikkerhed, der er forbundet med datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden, vurderes det derfor, at det mest hensigtsmæssige er at indføre en udløbsklausul, der fastsættes til den 31. december 2022. Det Forenede Kongerige anmodes om at forelægge en ny rapport senest den 1. april 2022, hvis der kan forventes en ny anmodning om forlængelse efter den 31. december 2022.

I tilfælde af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en aftale eller i tilfælde af ratificering af udtrædelsesaftalen ophører fravigelsen imidlertid med at gælde på den af følgende datoer, der indtræffer først: enten den 31. december 2022 eller datoen for udtræden af Unionen uden en aftale eller datoen for udløbet af den overgangsperiode, der er fastsat i udtrædelsesaftalen, i tilfælde af at denne ratificeres.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Lignende fravigelser i forbindelse med fradragsretten er blevet indrømmet andre medlemsstater.

I henhold til momsdirektivets artikel 176 fastsætter Rådet de udgifter, der ikke giver ret til fradrag af momsen. Indtil det sker, kan medlemsstaterne opretholde alle de undtagelser, som var gældende efter deres nationale lovgivning pr. 1. januar 1979. Der findes derfor en række "stand still"-bestemmelser, som begrænser retten til at fradrage moms for så vidt angår personbiler.

Uanset tidligere initiativer med henblik på at indføre regler for, hvilke kategorier af udgifter der kan underlægges begrænsninger i fradragsretten⁸, er en sådan fravigelse hensigtsmæssig, indtil disse regler er harmoniseret på EU-niveau.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Momsdirektivets artikel 395.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I betragtning af den bestemmelse i momsdirektivet, som forslaget bygger på, finder nærhedsprincippet ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Afgørelsen vedrører en bemyndigelse, der er indrømmet en medlemsstat på dennes egen anmodning, og udgør ikke en forpligtelse.

⁷ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 144 I af 25.4.2019, s. 1).

⁸ KOM(2004) 728 endelig — Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 77/388/EØF med henblik på at forenkle de momsmæssige forpligtelser (EUT C 24 af 29.1.2005, s. 10), trukket tilbage den 21. maj 2014 (EUT C 153 af 21. 05. 2014, s. 3).

På grund af fravigelsens begrænsede anvendelsesområde står den særlige foranstaltning i rimeligt forhold til det tilstræbte mål, nemlig at forhindre visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse og forenkle momsopkrævningen i en specifik sektor.

- **Valg af retsakt**

I henhold til momsdirektivets artikel 395 er en fravigelse af de fælles momsregler kun mulig, hvis Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen giver tilladelse til det. Endvidere er en rådsafgørelse det bedst egnede reguleringsmiddel, da den kan rettes til de enkelte medlemsstater.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høringer af interesserede parter**

Der er ikke gennemført en høring af interesserede parter. Forslaget er baseret på en anmodning fra Det Forenede Kongerige og vedrører kun denne medlemsstat.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der var ikke behov for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse**

Afgørelsen tilsigter at forlænge en forenkende foranstaltning, der har til formål at bekæmpe momsunddragelse og forenkle afgiftsopkrævningen. Begrænsningen på 50 % af retten til fradrag af indgående afgift er en tilnærmelsesværdi for det faktisk skyldige afgiftsbeløb ved anvendelse af de pågældende biler til privatkørsel. Fravigelsesforanstaltningen fritager lejere/leasingtagere for at føre kørselsregnskab over privatkørsel i firmabiler og for at svare afgift af den private brug af hver enkelt bil.

På grund af fravigelsens snævre anvendelsesområde og begrænsede tidsmæssige anvendelse vil virkningen under alle omstændigheder være begrænset.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen negative konsekvenser for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

Forslaget indeholder en udløbsklausul i form af en frist fastsat til den 31. december 2022. Hvis Det Forenede Kongerige før denne dato udtræder af Den Europæiske Union uden en aftale, ophører denne afgørelse som følge af anvendelsen af artikel 50 i TEU automatisk med at finde anvendelse på udtrædelsesdatoen. Hvis udtrædelsesaftalen træder i kraft, vil denne afgørelse ophøre med at finde anvendelse på datoen for udløbet af den i denne aftale fastsatte overgangsperiode, såfremt den er fastsat til en dato, der ligger forud for den 31. december 2022.

I tilfælde af at Det Forenede Kongerige påtænker endnu en forlængelse af fravigelsesforanstaltningen efter 2022, skal der senest den 1. april 2022 indgives en ny evalueringsrapport til Kommissionen sammen med en anmodning om forlængelse.

Forslag til

RÅDETS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

om ændring af beslutning 2007/884/EF om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 169 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem¹, særlig artikel 395, stk. 1, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 168 og 169 i direktiv 2006/112/EF har en afgiftspligtig person ret til at fradrage den merværdiafgift (moms) på varer og ydelser, som leveres til den afgiftspligtige person i forbindelse med dennes afgiftspligtige transaktioner eller til visse andre formål. I artikel 26, stk. 1, litra a), i samme direktiv sidestilles anvendelse af virksomhedsaktiver til privat brug for den afgiftspligtige person selv eller for hans personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål med levering af ydelser mod vederlag.
- (2) Ved Rådets beslutning 2007/884/EF² bemyndiges Det Forenede Kongerige som undtagelse fra artikel 168 og 169 i direktiv 2006/112/EF til kun at give lejere eller leasingtagere fradragsret for 50 % af momsen på udgifter til leje eller leasing af en bil, når bilen ikke udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Den bemyndiger desuden Det Forenede Kongerige til ikke at sidestille anvendelse til privat brug af en bil, som en afgiftspligtig person har lejet eller leaset til erhvervsmæssigt formål, med en ydelse mod vederlag. Disse forenklinger fritog lejere eller leasingtagere af en firmabil for at føre kørselsregnskab over privatkørsel foretaget i den pågældende bil og for at svare afgift af den faktiske privatkørsel i den pågældende bil. Beslutning 2007/884/EF udløber den 31. december 2019.
- (3) Ved brev registreret i Kommissionen den 2. april 2019 anmodede Det Forenede Kongerige om bemyndigelse til fortsat at anvende de i overensstemmelse med beslutning 2007/884/EF tilladte fravigelsesforanstaltninger ("fravigelsesforanstaltningerne").
- (4) Ved brev af 29. april 2019 underrettede Kommissionen i henhold til artikel 395, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF de øvrige medlemsstater om Det Forenede Kongeriges anmodning. Ved brev af 2. maj 2019 underrettede Kommissionen Det Forenede

¹ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

² Rådets beslutning 2007/884/EF af 20. december 2007 om bemyndigelse af Det Forenede Kongerige til fortsat at anvende en foranstaltning, der fraviger artikel 26, stk. 1, litra a), og artikel 168 og 169 i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 346 af 29.12.2007, s. 21).

Kongerige om, at den rådede over alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

- (5) Den 29. marts 2017 indgav Det Forenede Kongerige meddelelsen om, at landet agter at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU ophører traktaterne med at finde anvendelse på den udtrædende stat på datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke foreligger, to år efter meddelelsen, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med den pågældende medlemsstat med enstemmighed beslutter at forlænge denne frist. Fristen er blevet forlænget tre gange, senest ved Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/1810³, hvorved fristen blev forlænget til den 31. januar 2020.
- (6) Den 11. januar 2019 gav Rådet ved afgørelse (EU) 2019/274⁴ bemyndigelse til undertegnelse af den udtrædelsesaftale, der blev opnået enighed om på forhandlerniveau den 14. november 2018. Unionen har bekræftet, at den er rede til hurtigt at undertegne og indgå udtrædelsesaftalen, hvis Det Forenede Kongeriges parlament godkender denne. I udtrædelsesaftalens⁵ fjerde del er der fastsat en overgangsperiode, der begynder på datoen for aftalens ikrafttræden, og i hvilken EU-retten fortsat finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige som fastsat heri.
- (7) Under alle omstændigheder finder denne afgørelse kun anvendelse, så længe EU-retten finder anvendelse på og i Det Forenede Kongerige.
- (8) Sammen med sin anmodning indgav Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 3, stk. 2, i beslutning 2007/884/EF en rapport til Kommissionen, der indeholdt en fornyet vurdering af den anvendte procentvis begrænsning af retten til at fradrage moms. De af Det Forenede Kongerige fremlagte oplysninger viser, at en procentvis begrænsning af retten til at fradrage moms på 50 % stadig på rimelig vis afspejler den faktiske situation med hensyn til forholdet mellem den erhvervsmæssige og den ikkeerhvervsmæssige brug af de køretøjer, der er påvirket af fravigelsesforanstaltningerne. Forlængelsen af fravigelsesforanstaltningerne bør imidlertid begrænses til den tid, der er nødvendig for at vurdere, om fravigelsesforanstaltningerne er effektive, og om procentsatsen er hensigtsmæssig. Det Forenede Kongerige bør derfor bemyndiges til fortsat at anvende fravigelsesforanstaltningerne i endnu en begrænset periode indtil den 31. december 2022.
- (9) Der bør fastsættes en frist for anmodning om bemyndigelse til en eventuel yderligere forlængelse af fravigelsesforanstaltningerne ud over 2022. Det Forenede Kongerige bør desuden pålægges sammen med en sådan anmodning om forlængelse at indgive en rapport, der indeholder en fornyet vurdering af den anvendte procentvis begrænsning af retten til at fradrage moms.

³ Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/1810 truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige af 29. oktober 2019 om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU (EUT L 278 I af 30.10.2019, s. 1).

⁴ Rådets afgørelse (EU) 2019/274 af 11. januar 2019 om undertegnelse på Den Europæiske Unions og Det Europæiske Atomenergifællesskabs vegne af aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT L 47 I af 19.2.2019, s. 1).

⁵ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 144 I af 25.4.2019, s. 1).

- (10) Fravigelsesforanstaltningerne får ingen negativ indvirkning på Unionens egne indtægter hidrørende fra moms —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 3 i beslutning 2007/884/EF affattes således:

"Artikel 3

Denne beslutning udløber den 31. december 2022.

Enhver anmodning om bemyndigelse til at forlænge de ved denne afgørelse fastlagte fravigelsesforanstaltninger indgives til Kommissionen senest den 1. april 2022. Anmodningen ledsages af en rapport, der indeholder en fornyet vurdering af den anvendte procentvise begrænsning af retten til at fradrage momsen på udgifter til leje eller leasing af biler, der ikke udelukkende anvendes erhvervsmæssigt."

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*